

PSALMII 73-92

**Traieste cu credinta si multumire
în vremuri dificile**

Petrică Morariu

Octavian Baban

Trăiește prin credință

Ghid de studiu biblic pentru Psalmi 73-92

Continut

Partea I: Introducere.....	4
Prezentarea generală.....	4
Pași de studiu și aplicații.....	6
Planificarea Psalmii 73-83.....	8
Partea II: Studiul Psalmilor 73-92.....	9
Iulie.....	9
2 iulie, Psa 73. Nu te compara cu alții, ai credință; 73:28.....	9
9 iulie, Psa 74-75. Stai cu încredere în împotriviri; 75:7-8.....	11
16 iulie, Psa 76-77. Închina-te Domnului adânc; 77:11-12.....	13
23 iulie, Psa 78. Învață din istorie; 78:37-38.....	15
30 iulie, Psa 79-80. Așteaptă ajutorul Domnului; 80:6-7.....	17
August.....	19
6 aug, Psa 81-83. Muștrările Domnului și pocăința; 81:13-14.....	19
13 aug, Psa 84-85, Binecuvântările și recunoștința, 84:5-7.....	22
20 aug, Psa 86, David și pocăința sa sinceră, 86:11-12.....	26
27 aug., Psa 87-88, Credință în nădejde, 87:4-6, 88:2-3.....	28
Septembrie.....	32
3 sept, Psa 89, Hristos are rolul central în mântuire, 89:19-21....	32
10 sept, Psa 90, Învață să-ți faci bilanțul vieții, 90:11-12.....	36
17 sept, Psa 91-92, Paza Domnului ne face optimiști, 91:14-15, 92:9-10.....	39

Partea I: Introducere

Prezentarea generală

Psalmi sunt cântări de închinare evreiești, care îmbină mai multe genuri, rugăciunea, poezia, doxologia, sfaturi și cugetări înțelepte. Ei exprimă o gamă largă de sentimente și cugetări, de crezuri, de rugăciuni și cântări în bucurie sau în suferință. Sunt psalmi de plângere (lamentație), psalmi de pocăință (penitență), psalmi de victorie, psalmi de înfrângere, psalmi de revoltă, chiar psalmi de blestem (imprecatorii), psalmi de mijlocire, de bucurie, de tristețe etc.

Unii psalmi privesc la momentul creației, la destinul omului, la judecata lui Dumnezeu pe pământ și la dreptate, la viitor, la venirea lui Mesia – Hristos, la etapele istoriei omenirii, la moștenirea eternă a celor sfinți și la pedepsirea celor răi. Epistola către Evrei (Evr.1,2) și evangheliile sinoptice (Mat.22:43-45, Mc. 12:36, Luca 22:42-44 etc), Faptele Apostolilor (Fapte 1:20, 2:25, 4:25 etc), precum și Pavel în diverse epistole ale sale, menționează direct psalmii atunci când descriu venirea Mântuitorului, când declară divinitatea Lui, când vorbesc despre arestarea, judecata, moartea, învierea și înălțarea lui Hristos, sau despre judecata divină, despre vremurile din urmă, starea omenirii etc. Psalmii sunt, așadar, și o carte despre Hristos. Isus i-a cunoscut, i-a citat și i-a cântat, în drum spre grădina Ghetsimane, în noaptea trădării, și probabil și în alte sărbători de Paște, împreună cu ucenicii sau singur (Mc. 14:26, Mat.26:30).

Psalmii formează o carte, dar sunt compuși, de fapt, din cinci cărți mai scurte:

Cartea întâi (Psalmi 1–41) și *Cartea a doua* (Psalmi 42–72), vorbesc despre David și împărăția sa, cei mai mulți fiind compuși de David;

Cartea a treia (Psalmi 73–89) și *Cartea a patra* (Psalmi 90–106) reflectă problemele israeliților din timpul exilului în Babilon; ei se referă adesea la închinarea la Templu, și la istoria lui Israel

Cartea a cincea (Psalmi 107–150) cuprinde psalmi post-exilici, și conțin rugăciuni și cântări de după întoarcerea din Babilon, adesea despre izbăvirea Domnului.

Rugăciuni asemănătoare cu psalmii au existat și la unii regi egipteni (de exemplu, imnul către Aten, al regelui Ackhenaten, asemănător cu Psalmul 104) și la poporul hittit (de exemplu, rugăciunile lui Mursili),

ori la locuitorii Mesopotamiei (Plângerea căderii cetății Ur și Psalmul 137; cântările sumeriene numite *balag*, etc).

Regele David are meritul că folosește cântarea în nenumărate forme și cu diferite subiecte și o impune ca o formă de mărturie despre Dumnezeu și de dialog cu Dumnezeu. Influența lui este hotărâtoare pentru închinarea la Templu, pentru formarea corului de acolo, precum și pentru închinarea individuală. Duhul Domnului l-a inspirat să scrie, iar David a cugetat profund la Legile Domnului, s-a bucurat să stea în prezența Lui și să compună aceste rugăciuni care i-au inspirat pe mulți. Ce a început David, a fost continuat de alți cântăreți din corul Templului, așa încât în cele din urmă s-a alcătuit prezenta colecție de Psalmi biblici, o comoară pentru toți credincioșii.

Cartea Psalmilor are mai mulți autori, în funcție de epocă. Între aceștia pot fi amintiți David, Solomon, Moise, fiii lui Asaf, fiii lui Core, Etan și Heman, fiii lui Zerah, în timp ce altora nu li se menționează numele, iar psalmii lor sunt anonimi.

Cartea a treia a Psalmilor cuprinde psalmii 73-89. Aceștia sunt Psalmii levitici, care sunt asociați mai ales cu închinarea și slujba la Templu. Unsprezece din acești psalmi sunt ai lui Asaf (73-83); patru aparțin fiilor lui Core (84-87) și câte unul aparține lui David (86), Heman (88) și Etan (89).

Psalmii 73-83 îl au, deci, pe Asaf ca autor. Asaf a fost un levit din familia lui Ghersom, și unul din cei trei mari cântăreți rânduiți de împăratul David să supravegheze serviciile de laudă în casa Domnului (1Cronici 15:16-19), alături de Heman și Etan. Asaf a fost ales să dirijeze corurile la noua reședință a chivotului Domnului în Ierusalim (1Cronici 16). Fiilor lui li s-a încredințat conducerea celor douazeci și patru de cete de cântăreți (1 Cronici 25:11-31) și ei au luat parte la inaugurarea Templului lui Solomon.

Psalmistul Asaf a rămas în istoria sacră ca un profet (văzător) respectat, dar și ca un cântăreț. „Fiii lui Asaf” au constituit un fel de asociație a cântăreților sacri în Împărăția lui Israel. Ei au contribuit la aplicarea reformelor lui Ezechia (2Cronici 29:13), Iosia (2Cronici 35:15) și Zorobabel (Ezra 2:41).

Observăm că Asaf era un om spiritual, dotat pentru laudă și profeție, și că a avut un impact benefic asupra familiei lui, care s-a păstrat de-a lungul veacurilor. Psalmii lui Asaf au o anumită nota de naționalism, sunt orientați pe făgașul mijlocirii și multumirii și sunt înfrumusețați cu avertismente și cuvinte de învățătură. Ei sunt remarcabili prin suflul profetic care-i străbate.

Pași de studiu și aplicații

În studiul psalmilor este bine să privim la autor, dacă este menționat, și la împrejurarea compunerii psalmului, când aceasta apare în titlu. Aceste detalii ne vor ajuta să privim rugăciunea în contextul ei inițial. Apoi este bine să observăm structura psalmilor pentru că uneori există elemente care se repetă, strofe sau idei, ca în orice cântare (strofe, refren), cuvinte și teme cheie.

Fiecare psalm este o invitație și o provocare să re trăim experiența celui care l-a scris, precum și, prin Duhul Sfânt, să vedem în ce fel cântarea vine și în ajutorul vieții noastre de rugăciune, în ajutorul experiențelor prin care trecem noi în prezent.

Seria aceasta de lecții va privi la a treia carte a psalmilor, prima parte, adică ls psalmii lui Asaf, Psalmii 73-83.

Fiecare lecție este concepută să aibă două secțiuni: o secțiune de explicații și una de aplicații. Nici o lecție nu pretinde să acopere toate detaliile psalmului, ci dorește să fie un ghid în studierea lui. De aceea, citește psalmul cu atenție, meditează asupra lui, pune-ți întrebări despre situația în care a fost scris, despre experiența psalmistului și despre mesajul său pentru noi.

Trei întrebări sunt importante, la fiecare psalm:

a. Ce spune psalmul acesta despre viața autorului, despre situațiile cu care s-a confruntat? Ce ne spune autorul despre sine și despre relația lui cu Dumnezeu? Prin comparație, vom înțelege mai bine cum putem să aplicăm psalmul în viața noastră.

b. Ce ne spune psalmul despre Hristos, despre suferința și victoria lui prin înviere, despre mântuirea noastră, despre relația sa cu Dumnezeu, Tatăl? Ce ne spune psalmul despre Dumnezeu, ca întreg, despre suveranitatea lui, despre puterea sa? Despre Dumnezeu, Tatăl, și despre Duhul Sfânt? Adesea, este important să ne întrebăm cum se vede experiența cu Dumnezeu, din perspectiva vechiului legământ și din perspectiva noului legământ.

c. Ce ne spune psalmul acesta despre viața noastră de de închinare, de rugăciune, despre reacțiile noastre în dificultăți, despre experiențele noastre cu Dumnezeu în viață? Ce ne spune despre cum să facem față îndoielilor, greutăților, persecuțiilor, amenințărilor, despre cum e bine să ne purtăm cu adversarii sau oponentii noștri? Ce ne spune despre felul în care trebuie să ne rugăm și să așteptăm ajutorul Domnului? Ce

alte texte din Noul Testament se ocupă de aceste probleme și cum lămuresc ele afirmațiile din psalmi? Aplicațiile psalmilor sunt foarte importante și are sens să fie contextualizați la viața prezentă a creștinului.

În mod deosebit, la finalul fiecărei seri de studiu, notează-ți versetele sau subiectele care ți se par relevante și roagă-te. Cere ca Domnul să îți dea putere și să îți schimbe viața prin prezența lui și binecuvântările lui. Transformă tezaurul rugăciunilor din psalmi într-un teaur care să îți îmbogățească propria viață.

Planificarea Psalmii 73-92

Trăiește prin credință

Iulie.....	9
2 iulie, Psa 73. Nu te compara cu alții, ai credință; 73:28.....	9
9 iulie, Psa 74-75. Stai cu încredere în împotriviri; 75:7-8.....	11
16 iulie, Psa 76-77. Închina-te Domnului adânc; 77:11-12.....	13
23 iulie, Psa 78. Învață din istorie; 78:37-38.....	15
30 iulie, Psa 79-80. Așteaptă ajutorul Domnului; 80:6-7.....	17
August.....	19
6 aug, Psa 81-83. Muștrările Domnului și pocăința; 81:13-14.....	19
13 aug, Psa 84-85, Binecuvântările și recunoștința, 84:5-7.....	22
20 aug, Psa 86, David și pocăința sa sinceră, 86:11-12.....	26
27 aug., Psa 87-88, Credință în nădejde, 87:4-6, 88:2-3.....	28
Septembrie.....	32
3 sept, Psa 89, Hristos are rolul central în mântuire, 89:19-21....	32
10 sept, Psa 90, Învață să-ți faci bilanțul vieții, 90:11-12.....	36
17 sept, Psa 91-92, Paza Domnului ne face optimiști, 91:14-15, 92:9-10.....	39

Partea II: Studiul Psalmilor 73-92

Iulie

2 iulie, *Psa 73. Nu te compara cu alții, ai credință; 73:28*

PSALMUL 73

Așa cum spune și titlul lui, Psalmul 73 aparține lui Asaf și reflectă trăsăturile caracterului autorului. Psalmistul abordează subiecte aici: pe de-o parte, problema care l-a tulburat pe David în Psalmul 37 și l-a frământat și pe autorul Psalmului 49. Aceasta este întrebarea care se pune de veacuri privind aparenta prosperitate a celui păcătos. Pe de altă parte, a doua problemă este tulburătoare întrebare cu privire la suferința celui neprihănit. După ce au fost dezbătute în fiecare din primele doua cărți ale Psalmilor, aceste doua probleme își găsesc rezolvarea în acest psalm al lui Asaf.

În Psalmul 37 accentul se pune pe cuvântul *așteaptă*. Dumnezeu spune: „Ai răbdare și credință! Triumful celui păcătos va fi de scurtă durată”.

În Psalmul 49 accentul cade pe cuvântul *veghează*. Dumnezeu spune: „Banii nu aduc izbăvirea, iar avantajele pe care le oferă sunt trecătoare”.

În Psalmul 73 accentul este pus pe cuvântul *închinare*. Este mai bine să fie mâna ta în mâna lui Dumnezeu, decât să o ții în buzunarul unui păcătos bogat.

Asaf a avut o problemă care era cât pe ce să-l facă să renunțe la viața de devoțiune pentru Dumnezeu. Dacă Dumnezeu este un Dumnezeu al bunătații, care ajută pe cel neprihănit și stă împotriva celui nelegiuit, de ce oamenii de nimic, fără Dumnezeu, prosperă în timp ce el – Asaf, suferă? (1-3). Lui Asaf i se pare că cei nelegiuiți se bucură de o viață liniștită și în belșug, apoi mor în pace, fara suferință. Și totuși, viețile lor au fost caracterizate de mândrie, cruzime, lacomie, înșelătorie, batjocură, asuprire și laudăroșie (4-9). Unii dintre oamenii evlavioși au fost ispitiți să urmeze exemplul lor, fiindcă se părea că Dumnezeu nu-i deranjează pe cei nelegiuiți în confortul lor (10-12). Chiar Asaf a simțit uneori că nu era nici un folos în suferința de dragul lui Dumnezeu (13-14).

În tot acest timp, Asaf a păstrat întrebările pentru sine, pentru că nu dorea că îndoielile lui să aduca rușine asupra poporului lui Dumnezeu sau să slăbească credința neamului copiilor lui Dumnezeu

(15). Dar, când psalmistul a luat în considerare problema din punctul de vedere al lui Dumnezeu, atunci a vazut un răspuns la aceasta problema (16-17). El a vazut că moartea va nimici viața plină de plăceri și lux a celui nelegiuit, la fel cum trezirea din somn pune capat unui vis plăcut. Cel nelegiuit se va trezi aflând că Dumnezeu nu a dormit de loc și că acum EL va actiona printr-o teribila judecată (18-20).

Privind în urma, Asaf vede acum cat de neînțelept, „prost și fără judecata” a fost când s-a îndoit cu privire la Dumnezeu. Desi a actionat ca un dobitoc fara pricepere, Dumnezeu cel vesnic nu l-a parasit (21-23). Acum Asaf vede că în Dumnezeu el are bogatii și plăceri care sunt permanente și de mare pret. Ele sunt cu mult mai marețe decat bogatiile și plăcerile trecatoare ale celui nelegiuit (24-26). Când psalmistul vede lucrurile din perspectiva lui Dumnezeu întreaga lui atitudine se schimba. Asaf nu va mai invidia pe cel nelegiuit, pentru că își gaseste deplină satisfactie în Dumnezeu (27-28). Aceasta este marturia finala a lui Asaf. Bogatul își pune încrederea în *domeniile* lui, psalmistul își pune încrederea în *Domnul* lui. Contrar tuturor aparențelor, el are tot ce este mai bun! Odinioara fusese ispitit să se întrebe ce folos avea slujindu-l pe Dumnezeu. Acum el întreaba ce folos ar avea din toate celelalte.

APLICATII

Care sunt problemele cu care se confrunta cel credincios atunci când este ispitit să umble prin vedere și nu prin credinta? Arată trei nemulțumiri care îți distrag atenția de la o viață de ascultare de Dumnezeu.

.....
 .....
 .....

Cum descrie Asaf pe cei nelegiuiti? Avea într-adevăr motive să-i invidieze? De ce da și de ce nu?

.....
 .....

Ce adevăruri, despre sine și despre cei nelegiuiti, a înțeles psalmistul când a mers în Casa Domnului?

.....
 .....

Marturia finala a lui Asaf are ecou și acoperire în fapte, în cazul meu și în cazul tau?

9 iulie, Psa 74-75. Stai cu încredere în mijlocul împotrivilor; 75:7-8**PSALMUL 74**

Psalmul 74 este al nouălea din cei 13 psalmi-*maschil* (psalmi doctrinari, de învățatură). Psalmul ne învață cum să ne rugăm când necazurile ne copleșesc, când ni se pare că Dumnezeu este orb și surd la ceea ce se întâmplă. El se refera la perioada care a urmat distrugerii națiunii Israel. Asiria a cucerit Regatul de Nord în anul 722 î. Hr, iar Babilonul a cucerit Regatul de Sud în perioada 605-587 î. Hr. Poporul a fost dus în robie în țări străine, iar Templul din Ierusalim a fost distrus de către armata lui Nebucadnetar (2 Regi 25:8-12). Tragedia nu consta doar în distrugerea centrului vieții lor religioase - Templul, ci și în concluzia că Dumnezeu i-a abandonat. În plus, amaraciunea anilor petrecuți în exil i-a făcut să se îndoiască de credințioșia lui Dumnezeu.

Psalmistul își începe cantarea rostind familiarul, aproape banalul: „Pentru ce?” A uitat Dumnezeu legământul Lui făcut cu Israel? Cantaretul pare cuprins de deznădejde. În numele poporului el invita pe Dumnezeu să meargă și să cerceteze cetatea Ierusalimului și Templul aflate în ruine. Poate așa își va aduce aminte de legământul Sau și-i va aduce înapoi în țara lor (1-3). Psalmistul descrie profanarea și distrugerea Templului. Paganii și-au pus semnele victoriei lor militare în locul simbolurilor divine din Locasul Sfânt, au sfaramat toate podoabele frumoase săpate în peretii Templului, l-au pangărit și au ars toate locurile sfinte din țara (4-8); nici un prooroc sau mesager al lui Dumnezeu nu mai exista în țara „care să stie până când...” (9).

Fără doar și poate, o asemenea priveliste îl va face pe Dumnezeu să iasă din starea de inactivitate și să lucreze pentru poporul Sau (10-11). Cu siguranță, El nu este lipsit de putere, pentru că El a lucrat pentru ei în trecut când a dat izbăviri minunate folosind marea și pustia, ziua și noaptea, vara și iarna. Dumnezeu nu este numai Dumnezeul istoriei, El este și Dumnezeul Creatiei (12-17). Psalmistul nu-și mai bazează apelul și speranța pe circumstanțele terestre, ci pe credințioșia divină. Nu-i va reduce El la tăcere pe cei care-L necinstesc? Nu va izbăvi El pe poporul Lui în conformitate cu legământul încheiat cu ei? (18-20). Acționând împotriva asupritorilor, Dumnezeu își poate apăra cauza și poate izbăvi pe poporul Lui (21-23).

PSALMUL 75

Spre deosebire de psalmul precedent, Psalmul 75 nu mai pune sub semnul întrebării bunătatea lui Dumnezeu, ci psalmistul împreună cu poporul se bucură mai degrabă de suveranitatea și dreptatea Domnului Dumnezeu și vestesc minunile Lui (1). Un cântăreț care vorbește din partea lui Dumnezeu, răspunde ca și atunci când situația din lume pare

fara speranță, Dumnezeu este totuși în control. El va interveni la” vremea hotărâtă, și va judeca „fara partinire” (2-3). De aceea, cel rau să nu fie arrogant și îndaratnic, ca un animal pornit împotriva stapanului sau (4-5). Singura înaltare, și care conteaza, este înaltarea care vine de la Dumnezeu. Parerile oamenilor nu valoreaza nimic (6-7). Pedepsa, de asemenea, vine de la Dumnezeu și cel nelegiuit va bea din paharul maniei Domnului până la ultima picatura (8). Conducatorul adunarii raspunde apoi, în numele poporului, că ei vor ramane totdeauna credinciosi Dumnezeului lui Iacov și împreună vor înalța pe cel neprihanit și vor dobori toate puterile celor rai (9-10).

„Până când?” striga disperat psalmistul în Psalmul 74. „Până la vremea hotarata”, raspunde Dumnezeu în Psalmul 75. Dumnezeu lucreaza întotdeauna dupa programul Lui, care nu sufera modificari. Afirmatia este valabila pentru Universul întreg, și noi, pe pământ, reprezentam o pagina din marea carte a lui Dumnezeu și ne ordonăm viețile după „vremurile hotarate de El”.

APLICATII

Nu exista răspunsuri acceptabile, pentru ratiune, la unele întrebări. Pe ce se bazeaza răspunsurile credinței la problemele serioase ale vieții? Cum reacționezi în situații dificile?

.....

.....

Templul din Ierusalim era Casa Domnului. Israelii și mai apoi păgânii au întinat acest loc sfânt și a ajuns să fie distrus. În Noul Testament citim că trupul crestinului este „*Templul Duhului Sfânt*”. Cum ar putea fi întinat acest templu? Dă câteva exemple.

.....

.....

Când se abat nenorociri peste credincioși, unii cer semne de la Dumnezeu și El face cum a facut și cu iudeii captivi în Babilon întorcându-i la Scripturi. Cu ce scop procedeaza EL așa? De ce?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

16 iulie, Psa 76-77. Închină-te Domnului profund; 77:11-12

Ca și Psalmul 75, psalmii 76 și 77 contin o specificatie: „către mai marele cantaretilor, iar psalmul 77 precizeaza „După Iedutun”. Imparatul David a avut trei dirijori care conduceau serviciile de lauda și închinare în Casa Domnului. Unul dintre acestia a fost Iedutun, numit în 2Cronici 35:15 „văzătorul împăratului” (profetul împăratului). Psalmii care-i sunt adresati au un accent profetic special.

Nu știm exact când au fost scrisi acesti doi psalmi. Cei mai multi comentatori sunt de parere că ei apartin perioadei de după istorica invazie asiriana când Dumnezeu a înfrânt oastea lui Sanherib înaintea porților Ierusalimului. În traducerea greacă Septuaginta, Psalmul 76 contine o nota adițională: „o cântare referitoare la asirieni”.

Dumnezeu are metodele Lui speciale pentru a-i sili chiar și pe oamenii nelegiuți sa-L recunoascăși să accepte suveranitatea Lui. Dar, în adevăratul sens al cuvântului, El a fost și este vestit în mijlocul poporului Său.

PSALMUL 76

În Psalmul 76 Dumnezeu este slăvit pentru mareața eliberare a Ierusalimului din mana inamicului asirian (1-3). Gloria, maiestatea și puterea Sa sunt demonstrate în modul decisiv în care a zdrobit pe inamic (4-6). Cel care apără Ierusalimul este Domnul întregului Univers. Nimic și nimeni nu poate sta înaintea Lui. Puterea Lui este absolută, atât în ceruri cat și pe pământ (7-9).

Răzvrătirea mânioasă împotriva lui Dumnezeu este preschimbată într-o sursa de slavire a Lui, deoarece triumful Lui aduce slava Numelui Lui. Intrucât Dumnezeu va fi glorificat indiferent daca oamenii se supun sau se revoltă, ar fi mai bine pentru ei să-i dea glorie de bună voie aducându-I o închinare adevărată și smerită (10-12).

PSALMUL 77

Psalmul 77 este un psalm nascut din durerea unui evreu credincios, Asaf, pe deplin constient că Dumnezeu va pedepsi Imparatia lui Iuda, așa cum a pedepsit Imparatia lui Israel cu care se înrudea aceasta. Inima psalmistului este coplesita de durere și suparare. în necazul sau Asaf striga către Dumnezeu, dar nu primeste nici un răspuns (1-2). Cu cat se gandeste mai adanc în sine, cu atât i se mahneste duhul. Se pare că Dumnezeu nu numai că refuza sa-l mangaie, dar chiar nu-l lasa să adoarma (3-4). Asa că sta treaz în patul lui și se gandeste la bunatatea lui Dumnezeu din zilele de altadata(5-6). Atunci Dumnezeu a fost plin de mila cu el; sa-l fi uitat El acum? Asa i se pare, că Dumnezeu nu-l mai ajuta (7-9).

Aceasta este prima jumătate a psalmului. Este o secțiune a suspinelor, a lacrimilor și a întinericului, a întrebărilor care năvălesc în cascadă, după care intervine impresionantul *Selah-opeire*.

A doua jumătate a psalmului aduce o schimbare. Suspinul se transformă în cântare, întinericul în lumină, lacrimile în laudă. Îndoielilor și neliniștilor care nu-i mai dădeau pace, psalmistul le opune măreția istoriei. Bratul lui Dumnezeu intervenind în istorie, mai ales în istoria poporului Israel, a fost în permanentă un loc de adăpost cât se poate de sigur pentru orice israelit credincios. Întreaga istorie a Israelului este o dovadă a dragostei și a puterii lui Dumnezeu (10-15). În mod deosebit sunt menționate trecerea Israelului prin Marea Rosie și venirea lui Dumnezeu la poporul Său pe Muntele Sinai (16-19). Aceste evenimente sunt o încurajare pentru Asaf. El știe că Dumnezeu care a povățuit pe Moise și pe Aaron este încă pastorul poporului Său (20) și veghează asupra bunăstării acestuia. De aceea acest Dumnezeu merita o închinare profundă, în duh și adevăr.

APLICATII

Dumnezeu este cunoscut, se descoperă în acțiunile Sale. Enumerați câteva dintre ele, așa cum sunt prezentate în acești doi psalmi. Ce trăsături din caracterul lui Dumnezeu se manifestă în ele ?

.....
 .....
 .....

La ce ne îndeamnă Asaf în Psalmul 76:11-12? Este invitația validă și pentru credinciosul de astăzi, pentru creștini?

.....
 .....
 .....

Rugăciunea lui Asaf se aseamănă cu rugăciunea lui Habacuc din Habacuc 3. În ce constă această asemanare (Psa. 77:11-15)?

.....
 .....
 .....

23 iulie, Psalme 78. Învață din lucrarea Domnului în istorie; 78:37-38**PSALMUL 78**

Acest psalm este un psalm-*maschil* scris pentru învățatura. Împreună cu Psalmii 105, 106 și 136, acest psalm este unul din cele patru imnuri naționale ale Psaltirii. În fiecare din ei tema dominantă este aceea a eliberării lui Israel din robia Egiptului. eliberare care scoate în evidență atât măreția și sfîntenia lui Dumnezeu cât și îndurarea Lui. Dumnezeu s-a implicat întotdeauna în desfășurarea istoriei omenirii, și va continua să facă acest lucru. Trecutul este marele comentator al prezentului și marele protector al viitorului.

Psalmistul, ca un adevărat dascăl, este preocupat de starea spirituală a poporului. Scopul lui este de a comenta evenimentele din istoria lui Israel în așa fel încât generațiile viitoare să fie puse în gardă împotriva repetării greselilor trecutului (1-4). Psalmistul sfătuiește pe evrei să-i învețe cu sarguintă pe copiii lor adevărul despre Dumnezeu, așa cum este el descoperit în legea lui Dumnezeu și în istoria lor. Acest adevăr trebuie transmis cu perseverența din generație în generație (5-7). La un moment dat a intervenit o întrerupere în acest lanț didactic și, ca rezultat, s-a instalat haosul. Psalmistul citează exemplul lui Efraim, care „a dat dosul în ziua luptei” pentru că nu au mai avut o credință vie, bazată pe revelația în istorie (8-11).

Până la sfârșitul psalmului - Asaf își ilustrează tema pe care a anunțat-o deja: este important să ascultăm de glasul istoriei. Pentru aceasta el prezintă două perioade importante din istoria Israelului: perioada conducerii divine (12-66) și perioada conducerii davidice (67-72).

Perioada conducerii divine are două subdiviziuni: perioada dezrobirii poporului Israel (12-16) și perioada decaderii lui Israel (17-66). Perioada dezrobirii arată modul în care l-a izbăvit Dumnezeu pe Israel din robia Egiptului (12) și apoi modul în care l-a îndrumat Dumnezeu pe Israel (13-16) trecând poporul prin apele morții (Marea Rosie) și ducându-l la apele vieții. De două ori s-a întâmplat acest lucru: o dată, la începutul călătoriei în pustie la Refidim, când Moise a trebuit să lovească stanca și alta dată la Cades, către sfârșitul călătoriei prin pustie, când Moise a trebuit să vorbească stăncii. Dumnezeu a deschis de două ori rezervoarele Sale ascunse pentru a potoli setea poporului. Dar cum a răspuns Israel la această mare izbăvire, la această mare răscumpărare?

Cu răspunsul la această întrebare se ocupa restul psalmului. În perioada decaderii Israel l-a ispitit pe Dumnezeu în trei moduri: prin pofta firii, cu amăgirea lumii și cu minciunile Diavolului. Dumnezeu despica stanca și le-a dat apă de baut, dar ei „n-au încetat să se

razvratească împotriva Celui Preainalt...cerând mancare după poftele lor...” (17-20). Dumnezeu le-a dat carne, dar i-a lovit judecata Lui. L-au ispitit pe Dumnezeu în legătura cu amăgirea lumii (40-45). Dumnezeu i-a scos din robie și i-a adus la binecuvântare: „Da, n-au încetat să ispitescă și să întarate pe Sfântul lui Israel. Nu și-au mai adus aminte de puterea Lui” (41-42). L-au ispitit pe Dumnezeu și prin minciunile Diavolului. „L-au suparat prin înalțimile lor și I-au starnit gelozia cu idolii lor” (58). Din cauza aceasta Dumnezeu a parasit pe poporul Sau și a permis vrajmasilor să-i supuna (59-64). Insa, în îndurarea Lui, El i-a strans din risipirea lor (65-66). Întregul psalm se desfasoara între *altadatăși acum, între ce-a facut Israel pentru Dumnezeu și ce-a facut Dumnezeu pentru Israel, între păcatele și apostazia poporului și judecata și îndurarile Domnului.*

Perioada conducerii davidice prezinta trei adevăruri fundamentale: semintia pe care a ales-o Dumnezeu a fost Iuda, nu Iosif; locul pe care l-a ales Dumnezeu a fost Sion, nu Șilo și persoana pe care a ales-o Dumnezeu a fost David, nu Saul (67-72). Titlul cu care este prezentat David nu este imparatul lui Dumnezeu sau profetul lui Dumnezeu sau psalmistul lui Dumnezeu, ci „David, robul Sau” (70). Este titlul cel mai înalt în Imperatia lui Dumnezeu.

Asadar, istoria ne învată adevărurile divine. Ea ne învatăcum să evaluăm slăbiciunea caracterului omenesc și taria caracterului minunat al lui Dumnezeu. Este lectia pe care ne-o da acest psalm și este lectia pe care ne-o ofera istoria fiecaruia dintre popoarele lumii.

APLICATII

Cum pot fi modelate benefic mintea și inima copilului în vremea exploziei actuale de informatii ?

.....

În lumina învățaturii Noului Testament, care este semnificatia lovirii stâncii Refidim, și la Cades ? Ce consecinte a avut pentru Moise? De ce?

.....

Cum l-au ispitit evreii pe Dumnezeu în pustie și cum poate fi ispitit și astăzi de către cei care se numesc creștini?

.....

De ce l-a ales Dumnezeu pe David și l-a lepadat pe Saul ?Care este legătura dintre aceasta alegere și expresia “robul Domnului” ?

.....

.....

30 iulie, Psa 79-80. Așteaptă ajutorul Domnului în dilemele vieții; 80:6-7**PSALMUL 79**

Psalmul 79 își are originea în timpul invaziei babiloniene, când nu numai Templul a fost jefuit și ars, ci tot Ierusalimul a fost distrus, iar evreii deportați. Contextul istoric pentru Psalmul 80 nu este clar. Inșă, amândoi psalmii sunt strigăte de ajutor către Dumnezeu pentru izbăvire, după ce Israel a suferit înfrângere și pustiire. Psalmul 79 este mai plin de tristețe, în timp ce psalmul 80 este mai plin de nădejde. Adesea, în încercări, și rugăciunile noastre au aceste două trăsături.

Psalmul 79 începe cu priverile de jur împrejurul Ierusalimului, care era una de groază. Templul a fost distrus, cetatea era în ruine, iar trupurile neînsuflite ale apărătorilor cetății au ajuns hrană pentru păsările cerului și fiarele câmpului. Uciderea celor numiți de psalmist „robii și credinciosii Domnului” era ceva îndeajuns de tragic, dar a lăsa trupurile neingropate constituia un adevărat sacrilegiu. Era cea mai mare dezonoare pentru evrei, care întotdeauna și-au îngropat morții cu decență. Ocară se adaugă la tristețe prin batjocurile neîntrerupte ale vecinilor lui Israel (1-4).

Este adevărat, distrugerea Ierusalimului a fost judecata lui Dumnezeu asupra națiunii din cauza păcatelor lor, dar, întreaba poporul, aceasta nu este de ajuns? Nu ar trebui ca Dumnezeu să-și reverse judecata și să pedepsească pe aceia care „au mâncat pe Iacov și i-au pustiit locuința?” (5-7). Poporul striga către Dumnezeu să le ierte păcatele și să-i restaureze în țara lor. În felul acesta Dumnezeu va reduce la tăcere pe acele națiuni care și-au batut joc de El considerând ca nu avea putere să-i izbăvească pe ai Sai (8-10). Poporul dus în robie striga către Dumnezeu să-i scape și să pedepsească pe cei care batjocoresc pe Domnul. Pentru aceasta psalmistul apelează la natura și caracterul Domnului care nu trece cu vederea nici gemetele copiilor Sai, nici batjocura vecinilor lui Israel (11-12). Psalmul se încheie cu promisiunea „Doamne, nu vom uita niciodată să-ți dam din nou lauda și onoarea care ți se cuvin” (13).

PSALMUL 80

Si în Psalmul 80 poporul strigă către Dumnezeu după ajutor și să întervina în mod hotarat ca să-i salveze din situația grea din prezent (1-3). Ei sunt doborâți de atâta necaz. Li se pare ca Dumnezeu i-a uitat, iar vrășmașii lor își bat joc de ei fara mila (4-7). Când se gandesc la trecutul slăvit al națiunii lor, ei se întreabă pentru ce trebuie să sufere o asemenea ocară. Israel, comparat cu o viță de vie, a fost adus din Egipt în Canaan, unde a crescut, s-a întins, a umplut țara și a trecut dincolo de hotare ajungând până la raul Eufrat (8-11). Vița care este

adevăratul Israel, pe care îl binecuvintează Dumnezeu și aduce roadele dorite este însă Mesia, Hristos.

Psalmistul cere îndurare lui Dumnezeu, ca să pună capăt și să nu mai permită animalelor salbatice din pădure să jefuiască și să distruga via Sa, să nu mai permită națiunilor inamice să-l zdrobească pe Israel (12-13). Întregul popor se roagă lui Dumnezeu să scape națiunea aflată în suferință și să salveze via atât de pagubită și să-i dea o creștere sanatoasă (14-16). Ei se roagă ca Dumnezeu să-i redea lui Israel puterea pe care o avea altadata, în calitate de popor ales al lui Dumnezeu (17-19). De asemenea, nu pierde din vedere să se roage pentru împărat, chiar pentru Mesia, Hristos, Unsul, adică pentru „fiul omului”, conducătorul pe care Dumnezeu îl va alege ca să restaureze națiunea (15-17). Refrenul psalmului „Ridica-ne iarasi” încheie psalmul cu o notă de speranță, ancorată în Domnul, Dumnezeul oștirilor.

APLICATII

De ce este Asaf plin de încredere în Domnul, în 78:13, în ciuda încercărilor și îngrângerilor lui Israel?

.....

.....

.....

.....

Metafora cu vița de vie folosită de Asaf în 80:8-13, o întâlnim și la profeții Isaia și Ieremia. Ce asemănări găsiți între prezentarea lui Asaf și prezentările celor doi profeti ? Ce sau (și) cine este vița de vie a lui Dumnezeu? De ce Isus spune „Eu sunt vița”?

.....

.....

.....

.....

Care este refrenul care se repeta în psalm și care este semnificatia numelor lui Dumnezeu folosite ?

.....

.....

.....

August

6 august, Psa 81-83. Mustrarile Domnului și calea pocăinței; 81:13-14

Inteleptul Solomon, în cartea Proverbe, face o afirmație cât se poate de adevărată și probată de-a lungul timpului de poporul credincios al lui Dumnezeu: „...sfatul este o candelă, învățătura este o lumină, iar îndemnul și muștrarea sunt calea vieții” (Proverbe 6:23). Acești ultimi trei psalmi ai lui Asaf întaresc afirmația inspirată de Duhul Sfânt.

PSALMUL 81

Psalmul 81 este un cântec care era cântat la sărbătoarea anuală a corturilor (Levitic 23:33-36, 39-43). Psalmul începe cu reamintirea poruncii date de Dumnezeu lui Israel să țină aceasta sărbătoare veselă în amintirea bunătații arătate de Dumnezeu prin eliberarea poporului Său din Egipt (1-5). Dumnezeu le aduce aminte cum El le-a descărcat povara robiei de pe umeri și le-a purtat de grija în călătoria prin pustia stearpă (6-7). La muntele Sinai le-a dat legea, cu promisiunea ca El va continua să le poarte de grija, dacă ei ramaneau credincioși Lui (8-10). Dar neascultarea lor încăpățânată i-a lipsit de primirea binecuvântării lui Dumnezeu (11-12). Totuși, Domnul dorește și așteaptă pocăința poporului Său și o loialitate deplină; atunci El va putea să toarne și mai multe binecuvântări peste ei și într-un mod mult mai măreț decât cel experimentat de strămoșii lor altadată în pustie (13-16).

PSALMUL 82

Psalmul 82 este scris împotriva tuturor celor care acționează nedrept din poziția lor de reprezentanți ai lui Dumnezeu în administrarea dreptății. Acești sunt chiar numiți “dumnezei” (în ebraica - *elohim*). Dar Dumnezeu Elohim este Judecătorul Suprem. Expresia “dumnezei” (versetele 1, 6) este un nume al funcției, un titlu care le-a fost dat de Dumnezeu, cu autoritate de judecatori. Merita menționat și faptul că Domnul Isus Hristos a citat versetul 6 atunci când a afirmat ca este Fiul lui Dumnezeu, în Evanghelia după Ioan 10:34 “...Nu este scris în Legea voastră: Eu am zis: sunteți dumnezei?”

Psalmul începe cu persoana lui Dumnezeu care stă pe scaunul de Judecător Suprem. El prezidează un tribunal în care judecătorii înșiși sunt judecați și puși sub acuzare. În loc să scape pe săracul lipsit de ajutor din mana celor rai și puternici, acești judecatori corupți țin partea celor care au influență și bani (1-4). Pentru că ei sunt orbi la orice dreptate, adevăr și milă, nu există nici o stabilitate, siguranța în societate (5). Ei pot avea poziții înalte, dar nu se pot salva în ziua în care ei însșiși vor fi judecați și vor fi nimiciți împreună cu toți cei nelegiuți (6-8). La finalul istoriei Dumnezeu va conduce și va judeca nu

doar pe poporul Israel, ci pe toți locuitorii pământului. Atunci dreptatea va triumfa.

PSALMUL 83

Psalmul 83 prezintă un alt tablou al opoziției față de Dumnezeu. El se referă la atacul asupra Israelului din partea națiunilor străine, care urasc pe Israel ca rezultat al urii lor față de Dumnezeu (1-4). Scopul lor este nimicirea: „să-i nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenească numele lui Israel” (4). Din toate partile vrășmașii se strâng toți, cu o inimă, să lupte împotriva lui Dumnezeu și împotriva poporului Saur (5-8). Dar, exact așa cum Dumnezeu a înfrânt pe Sisera și Iabin pe vremea Deborei, și cum a biruit pe madianiți în vremea lui Ghedeon, la fel Dumnezeu va birui din nou armatele care se vor strange împreună (9-12). Psalmistul se roagă ca distrugerea acestora să fie deplină (13-15) ca să se știe pe tot pământul că Dumnezeu este Suveran puternic și că Numele Lui sfânt trebuie slăvit (16-18).

Scopul principal al pedepsei lui Dumnezeu este pocăința păcatosului. Totuși, dacă oamenii vor respinge această șansă, nu mai rămâne nimic de făcut, doar așteptarea mâniei și a judecării.

APLICATII

Care era scopul sărbătorilor în istoria lui Israel și ce semnificație avea sărbătoarea corturilor?

.....
 .....

Ce înțeles are îndemnul „deschide-ți gura larg și ti-o voi umplea” (Psalm 81:10)?

.....
 .....

Din cauza neascultării, poporul lui Israel a fost lăsat în voia pornirilor lui. Ce oportunități au ratat?

.....
 .....

Expresia „să nu se mai pomenească numele lui Israel” s-a auzit de multe ori în trecut și se aude și astăzi în plin secol XXI. Care poate să fie motivul acestei atitudini din partea inamicilor poporului Israel?

.....
 .....

13 aug., Psa 84-85, Bindecuvântările Domnului și recunoștința omului, 84:5-7

Psalmiile fiilor lui Core sunt exemple de imnuri scrise prin contribuția unui grup întreg de leviți. Domnul nu a pedepsit în Exod, în pustie, familia lui Core pentru totdeauna, ci doar pe cei ce au fost vinovați atunci. Fiii lui Core au continuat să slujească în chemarea lui Dumnezeu la închinare, au slujit frumos și au fost binecuvântați! Ambii psalmi, 84 și 85, sunt compuși după întoarcerea din robia babiloniană. Ei exprimă bucuria închinării, o relație apropiată și personală cu Dumnezeul mântuirii noastre, și dorința de a rămâne credincioși fără alte răzvrățiri sau depărtări de Dumnezeu în viitor.

Psalmul 84

Psalmul 84 este unul din cei mai frumoși și mai pozitivi psalmi din Biblie. Este plin de voieșie, de dorința de a fi în prezența Domnului. În general, comentatorii au deosebit în el trei momente distincte ale apropierii pelerinilor de Templul din Ierusalim: (a) drumul spre cetatea care se vede frumoasă la orizont, (b) apropierea prin valea Beca de poarta cetății, și (c) închinarea din Templu, în final. Mulțumirea și recunoștința credinciosului către Dumnezeu, se văd în fiecare cuvânt al psalmului. Ne vom uita, acum, la cele trei etape ale drumului spre Templu și la rugăciunea înălțată în timpul lor.

Apropierea de Templu (1-4).

Prezența Domnului face ca zonele unde El se manifestă, să fie plăcute. Adevărata relaxare și adevăratul bine sufletesc se întâlnesc la Domnul. Psalmistul simte fizic acest lucru: și sufletul și inima, și trupul, strigă după prezența lui Dumnezeu cel viu. Când un îndrăgostit se gândește la persoana dragă, este atras și cu sufletul și cu trupul. Când un credincios se gândește la Dumnezeul mântuirii sale, îl dorește cu toată ființa sa. Dumnezeu este primitor și generos. Păsările se bucură de grija lui, dar oamenii și mai mult (Luca 12:6-7, Matei 10:29-31). Te simți acasă și bine-primit, în prezența lui Dumnezeu?

Străbaterea văii Beca spre Ierusalim (5-8)

Înainte de intrarea în Ierusalim, drumul pelerinului trecea printr-o vale scurtă cu pereți înalți, stâncoși. Ea a devenit simbolul încercărilor vieții, a plânsului (acolo era copaci cu rășini balsamice, care se prelingeau pe scoarța lemnului, ca și cum ar fi fost lacrimi). La capătul văii era victoria, adică sosirea, intrarea în Ierusalim.

Toți trecem prin diverse văi ale plânsului în viață, prin încercări, necazuri, situații dificile. Atunci când ești în prezența Domnului însă

chiar și încercarea devine o ocazie a binecuvântării, un loc cu izvoare, un loc al ploii binecuvântate, cum spune 84:6. Crești în putere și ajungi să stai în prezența Domnului (7). Domnul ascultă rugăciunile dacă este pocăință (84:8; amintirea numelui lui Iacov, aici, care înseamnă „înșelător”, se referă implicit la recunoașterea păcatelor poporului Israel și la pocăință; și noi trebuie să ne recunoaștem sincer greșelile).

Rugăciune pentru viitorul țării, rugăciunea din Templu (9-12)

Închinarea pelerinului se încheie cu rugăciune pentru Unsul (Mesia), care aici se referă la împăratul lui Israel. Marele și unicul Mesia însă este Hristos, și noi știm că El stă la dreapta lui Dumnezeu. Domnul este scutul nostru (9, 11). O singură zi petrecută în bucuria închinării este mai prețioasă decât o viață de o mie de zile în locuri străine... A fi ușier sau ultimul în fața Casei Domnului (în pragul casei), este un lucru mai prețios decât a locui în camerele unui palat păgân sau în încăperea mare a unui cort regal de lux! Este o hiperbolă, dar ea spune un adevăr deosebit de mare. Prezența Domnului este mult mai nobilă, mai frumoasă și mai prețioasă decât relaxarea oferită de cele mai de lux apartamente, vile, ori castele! Dumnezeu are un caracter minunat și El ne dă bucuria mântuirii. El este ca un soare dătător de viață și ca un scut, care ne apără și ne dă umbra sa în vreme de arșiță (11). Domnul cel puternic (12: „al oștirilor”), este cel ce poate – și vrea - să îți dea fericirea, dacă te încrezi în El.

PSALMUL 85

Al doilea psalm al fiilor lui Core din acest grup este și el o cântare de laudă, dar vorbește mai mult despre nevoile poporului după ce acesta s-a întors din exilul babilonean. Mai întâi, psalmul privește în trecut, cu pocăință, și recunoaște greșelile lui Iacov, bucurându-se de iertarea Domnului și faptul că s-au întors, prin har, în țara lor (1-3). Apoi privește la nevoile din prezent (4-8) și, în final, se uită cu încredere la binecuvântările Domnului din viitor (9-13).

O privire spre trecut (1-3)

La fel ca evreii de atunci, și noi putem recunoaște bunăvoința Domnului față de noi. A avea nelegiuirea iertată și păcatul acoperit, prin Hristos, ca să fim mântuiți, este cel mai mare dar care se poate primit vreodată. Oprirea (Shela) menționată în textul psalmului reprezintă un moment care obligă la meditație. Oare cât de mult înțelegem importanța de a avea nelegiuirea iertată? Oare cât de mult ne-am transformat în bine, în ultimul timp? Se vede din psalm că două întoarceri sunt absolut necesare pentru mântuirea noastră: întoarcerea noastră înapoi, ca să primim o a doua șansă (v. 1 și 2), și

întoarcerea lui Dumnezeu, revenirea Lui la planurile de binecuvântare cu privire la noi (3). Ambele sunt, de fapt, două întoarceri ale lui Dumnezeu: din condamnarea noastră, prin Hristos, și apoi, la o nouă binecuvântare, prin mila sa, tot prin Hristos. Este așa de prețios pentru noi, păcătoșii, ca să primim a doua șansă și Dumnezeu să ne atragă din nou aproape de Sine!

O privire la prezent (4-8)

Fiii lui Core își dau seama, împreună cu tot poporul, că fără învierea venită de la Domnul, ei nu sunt nimic (6-7). Totuși, starea cea nouă, de popor restaurat, binecuvântat, cere ca ascultarea noastră de Dumnezeu să se vadă foarte clar (8). Pacea Lui rămâne peste noi, și dragostea Lui, dacă rămânem credincioși, fără să mai cadem în nebunia neascultării (de ce neascultarea se poate asemăna cu o cădere în nebunie?).

O privire spre viitor (9-13)

Viitorul nostru ne este dat de întâlnirea justiției lui Dumnezeu cu bunătatea sa, a dreptății care cere o plată cu pacea lui Dumnezeu. Acestea se întâlnesc împreună în persoana lui Hristos. Întreaga natură este după voia Domnului, ca într-un nou Eden: credincioșia răsare din pământ, iar dreptatea umple cerurile și ne privește din înălțime. De aceea, 85:12 spune că Domnul ne va da și fericirea și rodirea pământului. Viitorul este bun din cauza intervenției îndurătoare a lui Dumnezeu. În bunătatea lui ne putem încrede pe deplin. În Hristos, dreptatea și condamnarea se întâlnesc cu bunătatea și pacea, și vindecarea. Cine ar putea să stea în fața mâniei și judecății drepte a lui Dumnezeu, fără jertfa de pe cruce a Mântuitorului?

APLICAȚII:

Ce motive avem să dorim închinarea și prezența Domnului (84:1-4)?

.....
 .....
 .....

Cum de este posibil ca atunci când credincioșii trec prin probleme să transforme valea încercărilor într-o „vale cu izvoare” (84:5-7)?

.....
 .....
 .....

Poți spune că 84:11 este adevărat și în viața ta? De ce da, de ce nu?

.....
.....
.....

La ce se referă „întoarcerea” în 85:3-4? Cum poate Dumnezeu să ne „întoarcă” pe noi?

.....
.....
.....

Poate 85:10-13 să se refere la existența ideală a omului pe pământ? Este vorba de Eden sau de noul pământ, sau de binecuvântări date de Dumnezeu în prezent?

.....
.....
.....

20 aug., Psa 86, David și exemplul pocăinței lui sincere, 86:11-12**PSALMUL 86**

După acești primi psalmi ai lui Core, 84-85, înălțați ca o rugăciune pentru tot poporul – și anume o rugăciune de restaurare și bucurie, vine deodată psalmul 86, o rugăciune personală a lui David, pentru iertare și îndreptare, și ajutor în încercări. Creștinul este și preot care se roagă pentru cei din jurul său, dar este dator să vină și personal, singur înaintea Domnului cu propria-i viață, cu pocăință, cu cereri, și cu mulțumiri, cu mărturisiri.

Contextul acestui psalm nu este precizat, și multe din versetele sale sunt întâlnite și în alți psalmi. Toți responsabilii evrei care au editat cărțile psalmilor au considerat însă că această rugăciune trebuie inclusă aici. Avem totuși câteva indicații cu privire la contextul psalmului 86. David ne arată în versetele 14 și 17 că este vorba de niște oameni mândri și asupritori care îl atacă și că are nevoie extrem de mare de ajutorul lui Dumnezeu. Și noi ne putem confrunta cu astfel de oameni și nevoi. Să vedem deci cum vine David în rugăciune, în această situație.

Mărturisire și cunoaștere de Dumnezeu (1-5)

Mai întâi, David arată că știe cine este și că îl cunoaște și pe Dumnezeu. Deci, știi tu cine ești și în ce situație te afli? David știe că el este un om lipsit, aflat în necaz, în mare nevoie de eliberare. De asemenea, el știe că este credincios, că se încrede în Domnul, și că este iubit de Dumnezeu. Îl cunoști, apoi, pe Dumnezeu? Cum este El prezent în viața ta? David știe că Dumnezeu este bun, îndurător, îndelung-răbdător, plin de credincioșie, care îi ascultă pe cei ce îl cheamă, care este gata să ierte, care face minuni. Nimeni nu se poate asemăna cu Dumnezeu. Să verificăm dacă atunci când ne rugăm știm Cine este Dumnezeu și cum lucrează El și să îi dăm slavă. Să strigăm la Domnul, să ne înălțăm sufletul la El, să îl rugăm să intervină, să fim credincioși.

Rugăciune de laudă și învățare spirituală (6-13)

David reia rugăciunea sa de izbăvire, în 86:6. El știe câteva repere clare de viață din experiențele anterioare, știe, de exemplu, că în ziua necazului la Domnul este scăparea (86:6-10). Niciodată nu ar trebui să uităm, nici noi, lucrul acesta. Domnul este suveran peste viața noastră și peste viața tuturor popoarelor (86:9). Foarte importante sunt și versetele 11-13. David este gata nu doar să îi ceară ajutorul și să slăvească Numele lui Dumnezeu, dar el este gata să învețe din Legea Domnului (din Scriptură) ce este nevoie și să umble în căile Domnului și în adevărul Lui. Nu există izbăvire fără ascultare, mântuire fără

reformare. Cine se apropie de Dumnezeu trebuie să fie și gata să se schimbe conform cerințelor și valorilor din Scriptură.

Chemare și pledoarie, laudă (14-17)

În încheiere, David arată care este natura necazului său. Mai întâi s-a asigurat că este într-o bună relație cu Dumnezeu, acum el mărturisește că viața îi este în primejdie din partea unor oameni mândri și asupritori, care nu sunt credincioși. David are nevoie de îndurarea Domnului și îi aduce aminte că el și familia sa mereu au fost credincioși. El este fiul mamei sale care a fost și ea o adevărată credincioasă. În neazuri trebuie să știm bine cine suntem, ce identitate avem, și că îi aparținem Domnului. După ce citim 86:17, rămânem în așteptare, alături de David, nădăjduind în intervenția, în semnul de izbăvire pe care îl dă Dumnezeu.

APLICAȚII:

Cum te-ai descrie tu pe tine însuși înaintea Domnului în rugăciune? Ce spune David despre sine în 86:1-3?

.....

.....

.....

.....

Cum îl descrie David pe Dumnezeu în 86:4-8?

.....

.....

.....

Cum se arată David disponibil să învețe de la Domnul, în 86:11-12 și de ce?

.....

.....

.....

De ce se numește David, în 86:16-17 robul Domnului și fiul roabei Domnului?

.....

.....

.....

27 aug., Psa 87-88, Credință în nădejde și în deznădejde, 87:4-6, 88:2-3

După rugăciunea personală a lui David, din psalmul 86, urmează alți doi psalmi ai lui Core, 87-88. Psalmul 88 îl menționează și pe Heman Ezrahitul (sau, fiul lui Zerah) care era un compozitor profesionist, conducător al corului (la fel ca și Etan, Ezrahitul, din Psa. 89), pe când fiii lui Core erau mai mult amatori talentați în muzică și foarte activi în închinare, membri ai corurilor de la Templu. Prin acești psalmi vedem cum, din nou, Domnul privește la întreg Israelul și la toate popoarele, care își găsesc fericirea în Dumnezeu (Psa. 87), dar se uită și la rugăciunea celui ce suferă singur, și îl roagă să-i vină în ajutor (Psa. 88). Cei doi psalmi arată două fațete ale vieții de credință, rugăciune din perspectiva împlinirii planurilor lui Dumnezeu în istorie, precum și rugăciune din perspectiva suferinței și a greutăților personale.

PSALMUL 87

Este Psalmul gloriei Ierusalimului și al nădejzii de mântuire a tuturor neamurilor. Fortăreața Sionului, în Ierusalim, era un simbol cunoscut al cetății lui David, la fel cum turnul Eiffel, de exemplu, este simbolul Parisului. Ea a ajuns să fie simbolul prezenței puternice a lui Dumnezeu și al mântuirii Sale.

Ierusalimul are temelii sfinte, glorioase, profetice

Psalmul începe spunând că Ierusalimul (Sionul) are temelii puse pe munții sfinți. Probabil că unul este chiar muntele Sionului, unde a fost înălțat și Templul, dar celălalt este muntele Sinai, al Legii Domnului. Poate că tot aici trebuie incluși, profetic, și dealul Golgotei, precum și muntele Schimbării la față sau Muntele Înălțării și, ca în psalmul 89:12, munții Tabor și Hermon. În Fapte 4:20 femeia samariteancă amintește de muntele Garizim din Samaria unde era locul de închinare al samaritenilor. Munții sunt locurile unde Dumnezeu se revelează pe Sine oamenilor și are loc închinarea noastră.

Acest Ierusalim al omenirii mântuite este numit „cetate a lui Dumnezeu” și a fost descris prin profeții sfinte, glorioase. În Evrei 11:10, Dumnezeu este numit arhitectul și meșterul Ierusalimului ceresc. Apocalipsa 21:11-10, arată că Noul Ierusalim este plin de slava lui Dumnezeu. De ce? Desigur din cauza lui Hristos care ne-a adus iertarea și restaurarea lui Dumnezeu prin jertfa sa de pe cruce.

În Ierusalimul spiritual (Cetatea lui Hristos) își au toți ființa

În mod neașteptat, psalmul 87 devine un foarte puternic psalm evanghelic. Dumnezeu afirmă că recunoaște și țara Egiptului și Babilonul, și Filistia (Palestina), și Tirul, și Etiopia (țara Cush, în sudul

Egiptului, sau Egiptul de sus, de la munte), și spune despre toți „în Sion s-au născut!”. Expresia este absolut revoluționară și este repetată de trei ori, deși în forme ușor diferite. Toate popoarele își au adevărata lor ființă în Hristos, în mântuirea lui Dumnezeu și prin Hristos, care este Mântuitorul din Sion, vor fi primite ca parte din Ierusalimul ceresc.

Dumnezeu face clar pentru toți că Sionul este ceea ce contează (6: El îl întărește) și toate popoarele primesc un loc în el. Toți s-au născut acolo, Dumnezeu îi numără pe toți (ca pe Israel în Exod, Levitic și Deuteronom), îi socotește că sunt ai Lui, și El le scrie numele în cartea vieții: „în Sion s-au născut” (cartea vieții apare în Psa. 69:29; cf. 109:13-14; Exod 33:32; Mal. 3:16; Dan 12:1; Apoc 3:5).

Aici este vorba în mod clar despre un nou început, despre o naștere sau renaștere, sau naștere din nou. Este vorba, de asemenea, de o mare bucurie pentru toate popoarele, pentru că așa sunt descrise în v. 7. Popoarele lumii joacă și cântă și strigă cu glas puternic că izvoarele existenței lor sunt în Dumnezeul lui Israel (8). Bucuria adevărată și imnul sunt forme de manifestare a plinătății Duhului Sfânt. Ele au însoțit mesajul îngerilor și la nașterea lui Hristos, și la învierea Lui.

În ciuda existenței a multor religii, în final rămâne doar Hristos. În final, toată omenirea, toate popoarele, vor veni la El, și toți credincioșii, din orice neam, vor recunoaște că numai El este Mântuitorul și Dumnezeu adevărat, cap al întregii omeniri.

Psalmul reușește să privească în viitor la evanghelizarea întregii omeniri și la mântuirea care este dată tuturor prin Hristos.

PSALMUL 88

După înălțimile bucuriei mântuirii în psalmul 87, vine psalmul 88 și ne aduce în mijlocul unei rugăciuni profund îndurerate, foarte personale. De data aceasta, fiii lui Core nu mai au un mesaj colectiv, așa cum ne-au obișnuit, ci o rugăciune individuală. Este posibil, totuși, se gândească la întregul popor Israel ca la un tânăr care suferă și se vede slab, părăsit, aproape de moarte, și îl roagă pe Dumnezeu să intervină. Este un psalm în care durerea și singurătatea sunt resimțite foarte acut, așa cum le simțea altădată David (1-7, 14-15), în mijlocul încercărilor, sau Iov – în suferință (8-11) sau Iona, în adâncul mării, în pântecul peștelui, înconjurat de ape (16-17).

O rugăciune din cauza apăsării vinovăției, ca David (1-7, 14-17)

O asemenea rugăciune este rugăciunea omului în suferință. În situații grele se poate instala și depresia. Rugăciunea ne arată că psalmistul se simte aproape de moarte, lipsit total de putere, incapabil să iasă din această situație. Rugăciunea din psalmul 88 ne aduce aminte și de alți psalmi sau de cartea Iov (Psa 18:5, 116:3, Iov 17:1, 14).

Este important că el își dă seama că în situația lui este vorba despre o pedeapsă pentru păcate, pentru că „mânia lui Dumnezeu” îl apasă și „toate valurile” Lui (7, 16). Moise, în psalmul 90:7 se roagă în mod asemănător, văzând că noi suntem „mistuiți de mânia lui Dumnezeu”, și se întreabă „și cine ia seama la tăria mâniei Tale?” (90:11). Începutul vindecării este recunoașterea păcatului și a dreptății lui Dumnezeu, și pocăința.

O rugăciune sub povara singurătății, ca Iov (8-13, 18)

Una din experiențele grele ale suferinței este îndepărtarea prietenilor, singurătatea, lipsa de înțelegere, de compătimire (8, 18). Când toți te părăsesc, doar Domnul mai este aproape (Iov 19:13-14, Ps.25:16, 27:10).

Suferința singurătății este resimțită de toți cei ce trec prin greutăți, dar în mod special de cei ce au greșit în viață și au rămas singuri chiar din vina lor. Într-o zi, evanghelistul Billy Graham l-a vizitat în închisoare pe un pastor vestit care căzuse în ispita banilor și delapidase o sumă uriașă de la misiunea unde slujea. L-a găsit în sala închisorii măturând podeaua în tăcere. Omul a început să plângă atunci când Graham l-a salutat și l-a îmbrățișat. Pocăința celor greșiți este ajutată de compătimirea noastră, și refacerea lor sufletească devine posibilă, dacă în loc să îi judecăm foarte aspru, le facem parte de un semn de prietenie și de apropiere (Iov 6:14, 19:21).

Psalmistul îi cere ajutorul Domnului, în timp ce plânge (9). El știe că numai la Dumnezeu este scăparea și, de aceea, nu obosește să vină în rugăciune. El are o mărturie asemănătoare cu cele ale lui David și Iov, când ei îl roagă pe Dumnezeu să le dea viața, pentru că nu cei morți îl laudă pe Dumnezeu, nici nu dau mărturie despre dreptatea sau despre minunile Lui (9-12). Cu atât mai mult, trebuie să o facem noi. Aceasta este adevărata închinare.

APLICAȚII:

Ce vrea să spună psalmul 87:5-6, când afirmă că toate popoarele s-au născut în Sion?

.....

.....

.....

.....

Cum pot să mulțumesc, practic, lui Dumnezeu că suntem incluși și noi, românii, în planul divin de mântuire?

.....
.....
.....

Cum descrie psalmul 88 singurătatea celui încercat? În ce fel te fac aceste declarații să te gândești la Iov și la David, ori la Moise?

.....
.....
.....
.....

Te-ai simțit uneori singur în mijlocul încercărilor? Cum ai putea să încurajezi pe cineva părăsit de prieteni?

.....
.....
.....
.....
.....

Ce e de făcut când ni se pare că Dumnezeu este departe și nu putem vedea că ne ascultă?

.....
.....
.....
.....

În ce fel Hristos ne-a izbăvit de mânia lui Dumnezeu, prin jertfa lui? Vezi 1 Tesaloniciei 1:10, Ioan 3:36, Romani 5:1, 9-10.

.....
.....
.....
.....
.....

Septembrie

3 sept., Psa 89, Hristos are rolul central în mântuire, 89:19-21

Etan Ezrahitul, sau Etan, fiul lui Zerah, este menționat împreună cu Heman Ezrahitul și cu Asaf în 1 Regi 4:31; 1 Cronici 6:44 & 15:17. Este posibil ca tot el să fie numit și Iedutun, așa cum se deduce din 1 Cronici 25:1-6, 16:41-42. El era conducător al corului de la Templu și împreună cu Heman și Asaf, știa să cânte la harfă și alte instrumente, și compuneau imnuri. El a scris psalmul 89, în vreme ce Heman a scris psalmul 88. Se deduce că Etan a slujit la Templu în timpul lui Solomon, ajungând să vadă și decăderea și împărțirea țării în Regatul de nord și Iuda, în vremea lui Roboam. De aceea, el aduce imagini atât de clare din vremea de glorie și din vremea de decădere ale lui Israel. Psalmul ne aduce aminte de măreția lui Dumnezeu în creație, de legământul Său și de lucrarea de mântuire prin Israel și prin Mesia, de căderea în idolatrie a lui Israel și de nevoia lor de întoarcere la Dumnezeu. Domnul este suveran și împărățește peste istorie, peste între Universul. El a dat binecuvântări, dar a și pedepsit pe poporul Său, când acesta a trăit în necredință. Într-un final, la întrebarea arzătoare, „Doamne, unde sunt promisiunile despre veșnicia domniei lui David, robul Tău?”, din psalmul 89, răspunsul implicit este „Ele se împlinesc în Hristos, Fiul lui David, Mântuitorul întregii omeniri, Fiul meu preaiubit”. În continuare, ne uităm la subiectele principale ale rugăciunii lui Etan și la mijlocirea lui pentru popor.

PSALMUL 89

Mântuirea prin Hristos este planul veșnic al lui Dumnezeu (1-4)

Versetele 1-2 repetă de două ori că îndurările și credințioșia Domnului trebuie vestite tuturor. Ele se referă aici la Israel și la familia lui David, „alesul Său”, „robul Său”. dar Domnul are un cuvânt de mântuire pentru toate popoarele și toate generațiile. Toată mântuirea noastră se bazează pe frumusețea, sfințenia, credințioșia și îndurarea Domnului. Caracterul lui este de o frumusețe și stabilitate, de o credințioșie și îndurare uimitoare, fără asemănare. Aceasta ar trebui să ne conducă la admirație și închinare.

Slava Domnului se vede în creația lumii (5-8)

Al doilea motiv de laudă pentru Dumnezeu, pe care îl aduce Etan este frumusețea și măreția lumii create. El îl laudă pe Dumnezeu pentru măreția cerurilor, pentru puterea lumii îngerilor (fiii lui Dumnezeu, în v. 6, oștirile îngerilor v. 8). Nimeni nu este mai mare, mai de temut,

mai puternic, mai credincios și statornic în planurile sale decât Domnul. Victoria lui Hristos față de păcatul omenirii, nu este doar o victorie față de nelegiuirea omenească, ci și față de îngerii răzvrățiți. În Hristos toată natura va fi vindecată, și tot universul va fi supus lui Dumnezeu așa cum găsim și în alte părți din Scriptură (Coloseni 1:16-20, 2:15, Filipeni 2:9-11, Efeseni 1:20-23, 1 Corinteni 15:24-28). Toate planurile de mântuire făcute de Dumnezeu pentru lumea noastră se întâlnesc în Hristos.

Istoria lui Israel este o istorie biencuvântată (9-18)

Imaginea mărilor, în Biblie, se referă de obicei la neamurile păgâne și la revolta lor, uneori chiar și la neascultarea îngerilor. În vv.9-10, Etan îi mulțumește lui Dumnezeu că i-a distrus pe egiptenii cei mândri în Marea Roșie (în ebraică apare doar substantivul „cei mândri”), când faraon îi urmărea pe evrei. Istoria lui Israel este plină de izbăvirile miraculoase ale lui Dumnezeu. În v. 15, Etan îi fericește pe israeliți că ei sunt poporul care a fost condus direct de prezența Domnului în pustiu, prin norul umbros, ziua, și prin stâlpul de lumină, noaptea, și prin sunetul al trâmbiței, care îi cheam la acțiune (la călătorie) sau la luptă, cu un sunet clar.

Toată închinarea și dreptatea sunt ale Domnului (Munții Tabor și Hermon erau centre vechi de închinare. Taborul este Muntele Schimbării la față a lui Hristos). Relația lui Israel cu Domnul este atât de strânsă încât Domnul este împăratul lui Israel, Scutul lor, fala puterii lor, sursa puterii lui. Acestea sunt realități ale istoriei, chiar dacă unii încercă să le romanțeze sau le interpreteze ca simple istorisiri. Când Dumnezeu intervine însă în viața popoarelor, viața bate basmul.

Dar, la fel, Domnul este scutul nostru și Împăratul nostru. Hristos este numit chiar Împăratul împăraților și Domnul domnilor (1 Tim. 6:12, dar vezi și Psa. 136:3, sau Deuteronom 10:17). Și noi, creștinii de azi, trebuie să îi mulțumim lui Dumnezeu pentru Israel și să ne rugăm pentru Ierusalim. Ei sunt poporul prin care Dumnezeu ni l-a adus pe Mesia.

Alegerea sfântă a casei regale a lui David, din care face parte și Hristos (19-37)

Istoria alegerii lui David și, prin el, istoria venirii lui Mesia, fiul lui David, este prezentată în 19-37. Robul Domnului va primi domnia întregului pământ. Marea îl va asculta – și l-a ascultat pe Hristos (dar aici marea înseamnă și neamurile pământului). Hristos va fi Întâiul Născut (27), domnia lui va fi veșnică (29).

În mod deosebit, Etan subliniază că Domnul i-a promis lui David că nu își va părăsi poporul, chiar dacă va greși, și nu își va încălca

legământul cu tronul lui David, chiar dacă fiii săi nu vor păzi poruncile Domnului. Această promisiune este luată de Etan ca o asigurare că Dumnezeu nu va părăsi pentru totdeauna Israelul, chiar dacă a ajuns neascultător. Cerurile, soarele și luna sunt martorii acestei promisiuni (37).

Pe de altă parte, într-adevăr, casa lui David a primit un rege veșnic, care va fi pururi pe tronul universului, pe Isus Hristos. Noi știm bine această împlinire, chiar dacă Etan dorea să sublinieze mai ales izbăvirea lui Israel. Noi știm bine că toate promisiunile date lui Israel se împlinesc în Hristos, Fiul lui David, Fiul lui Dumnezeu. Și noi, Biserica, îl avem drept Cap și Rege pe Hristos.

Rugăciune pentru izbăvirea lui Israel din ruina prezentă (38-52)

Ce a avut în gând Etan, fiul lui Zerah, în psalmul 89, de la bun început, a fost să plângă pentru Israel și să ceară iertarea poporului. În ciuda acestei istorii glorioase și în ciuda izbăvirii miraculoase din Egipt, poporul s-a depărtat mult de Domnul, iar Domnul a oprit ploaia binecuvântărilor. Plângerile lui Etan sunt prelungi, dureroase (38-45). El intervine ca un mijlocitor neobosit, vv. 46-48. Oamenii greșesc, viața este scurtă, toți suntem supuși morții și păcatului, de aceea el cere îndurare. În final, Etan vorbește în vv. 49-51 la fel ca Moise în Deuteronom 9:26-29, și își apără poporul, ca nu cumva să fie vorbit Numele Domnului de rău în mijlocul păgânilor. Adesea, pentru destui creștini neascultători, trebuie și noi să ne rugăm în mod asemănător. Doamne, nu lăsa să fie Numele tău batjocorit.

Argumentul cel mai puternic în orice rugăciune este, astfel, cererea ca totul să fie făcut spre slava lui Dumnezeu. Etan este foarte conștient de acest lucru și, în final, scrie în v. 52, „Binecuvântat să fie Domnul în veci! Amin! Amin!”. Finalul acesta nu încheie doar psalmul 89, ci și întreaga a treia carte a psalmilor (73-89). De două ori Amin pentru această concluzie a lui Etan și pentru rugăciunea sa foarte completă, foarte cuprinzătoare, foarte implicată, cu adevărat mijlocitoare.

APLICAȚII:

Pentru cine este Isus Hristos rege?

.....
 .....
 .....

Cum se vede slava lui Dumnezeu în Universul creat?

.....
 .....
 .....

Ce înseamnă munții și mările peste care își așează Dumnezeu stăpânirea?

.....
.....
.....
.....

Cum se potrivesc cuvintele despre David, robul Domnului, lui Hristos?

.....
.....
.....
.....
.....

Putem și noi mijloci pentru cineva, astăzi, așa cum Etan a mijlocit pentru Israel?

.....
.....
.....
.....
.....

Spune o rugăciune pentru Israel, și una pentru poporul din care faci tu parte, folosind gândurile din psalmul 89.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

10 sept., Psa 90, Învață cum să-ți faci bilanțul vieții, 90:11-12**PSALMUL 90**

Psalmul 90 deschide cea de-a patra carte a psalmilor Psalmi 90-106. El este singurul psalm atribuit lui Moise în toți psalmii Scripturii. După ce psalmii din cartea a treia au plâns ruina Ierusalimului și s-au rugat Domnului pentru restaurarea Casei lui David, tema cărții a patra este Suveranitatea lui Dumnezeu și domnia Lui peste toate națiunile. Este o temă caracteristică lui Moise, care a scris în Geneza istoria începutului întregii omeniri. Această temă i-a determinat pe unii comentatori să numească cartea a patra „cartea psalmilor mosaici”. Î

În mod specific, psalmul 90, citit adesea la înmormântări, este o rugăciune de mijlocire pentru toți oamenii credincioși, în primul rând pentru evrei (robii Domnului, 90:13), în care cei ce se roagă sunt îndemnați să își facă în mod serios un bilanț atent al vieții. Astfel, mai multe întrebări se desprind din psalm și așteaptă să le răspundem: de ce trăiești? cum trăiești? ce vrei să realizezi în viață? cum te încrezi în Domnul? cum îi ceri Lui ajutorul? cât de lungă speri să îți fie viața? Dacă Moise este autorul acestui psalm, așteaptă-te să te întâlnești cu unul din cei mai compleți și complecși și profunzi profeți ai Vechiului Testament, prin care Dumnezeu însuși să îți dea adevărurile Sale.

Glorie lui Dumnezeu cel veșnic, Creatorul (1-2)

Recunoaște că Dumnezeu cel adevărat și atotputernic este originea vieții tale și casa ta, refugiul tău, locuința ta, căminul tău. Acest lucru nu este adevărat doar pentru tine, ci așa este El pentru toți, generație după generație. Pământul și întreg universul au fost create prin El, dar și cu noi este la fel. Aparținem unui Dumnezeu veșnic. La El este scăparea noastră, viitorul nostru, împlinirea vieții noastre.

Învățătură despre scurtimea vieții omenești (3-12)

Dacă El este creatorul nostru, este adevărat că și moartea noastră tot de El a fost poruncită, dar ca pedeapsă. Nu acesta este planul Lui cel veșnic. Fiii lui Adam au devenit oameni muritori și se întorc în țărână (3-6), dar nu acesta este finalul. Timpul este relativ, existența este trecătoare, dar, așa cum am citit în primele două versete, El este Stăpânul veșniciei și Domnul vieții, și ne vrea cu Sine pentru eternitate.

El nu a decis întoarcerea în țărână în mod arbitrar, ci este o expresie a mâniei Sale față de păcat (7-8). El scoate la lumină păcatele noastre ascunse și le judecă. Păcatul nu este ceva de tolerat în Universul lui Dumnezeu, el trebuie rezolvat cumva, trebuie judecat și înlăturat.

De aceea, ne aducem aminte că Dumnezeu a pus limită vieții omenești. Acum, zice Moise, fără să mai amintească sutele și chiar mia de ani pe care le trăiau strămoșii noștri din vechime și patriarhii dinainte de potop, și chiar după potop, el spune că nu trăim mai mult de 70-80 de ani în medie, și, realizarea lor cea mai de seamă este oboesală (o pedeapsă a Domnului în Geneza, pentru Adam, „sudoarea frunții”) și durere (suferința și moartea). Existența noastră a devenit scurtă, efemeră, și îndurerată (9-11). Rezultatul meditării la această situație tragică ar trebui să fie însă întoarcerea la Dumnezeu, înțelegerea mâniei Lui, temerea de Dumnezeu, înțelepciunea (regele Solomon spunea că începutul înțelepciunii este frica de Domnul, Prov.9:10, 10:27, 14:27, etc.). Cine este înțelept, își va evalua bine lungimea vieții, cauzele ei, posibilitatea de recâștiga o viață lungă, chiar eternitatea, prin Hristos, Domnul nostru (12).

Cereri și rugăciuni (13-17)

Rezultatul normal al acestor constatări este strigătul puternic către Dumnezeu din versetele 13-14: „13. Întoarce-Te, Doamne! Până când zăbovești? Ai milă de robii Tăi! 14. Satură-ne în fiecare dimineață de bunătatea Ta, și toată viața noastră ne vom bucura și ne vom înveseli.”

Dumnezeu, în adevăr, bunăvoința Sa poate readuce veselia în familia ta, fericirea în casa ta. Tot felul de realizări sau de dotări sau preocupări îți pot aduce relaxare sau, poate, ispite în viață. Dar adevărata desfătare ți-o dă numai Domnul (Psa.37:4, „Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima”). El poate face să se vadă puterea Lui în căminul tău, prin minuni. În același timp, El poate să dea inteligență și durabilitate acțiunilor tale. Așa se încheie psalmul lui Moise: „și întărește lucrarea mâinilor noastre, da, întărește lucrarea mâinilor noastre!” (17b).

Așadar, este adevărat că ne întoarcem în țărână, dar Domnul ne va da mântuirea veșnică și El poate izbăvi acțiunile noastre din pieirea în deșertăciune, în lipsa de semnificație; El le poate transforma în acțiuni care transcend efemeritatea și au roadă veșnică, aducând alinare și încurajare pentru mulți oameni, realizând lucruri care rămân în picioare pentru mult timp, peste decenii și peste sute de ani, peste mii de ani și chiar mai mult. În cel îl privește pe Moise, primirea și darea Legii de pe Sinai, la care a participat și el, și scrierea primelor cinci cărți din Scriptură, sunt lucrări pe care le-a făcut și pe care Dumnezeu le-a întărit în viața Lui și sunt pline de roadă și astăzi.

Era o vorbă între artiști *vita brevis, ars longa*, viața e scurtă, dar realizările artistice țin mult. O altă vorbă zice că viața e scurtă, dar instituțiile durează mult mai mult (deci să înființăm firme, afaceri, mărci, organizații politice, misiuni, acțiuni sociale, etc.). Dar, mai mult

decât aceste observații, deși viața aceasta este scurtă, Domnul îi poate da durabilitate și semnificație, ne poate da viață veșnică.

APLICAȚII:

Cât de normale sunt oboseala, truda și durerea, în viața omului? Există vreun remediu?

.....
.....
.....

De ce Moise îl numește pe Dumnezeu „adăpostul nostru”, în fiecare generație?

.....
.....
.....

De ce Moise se roagă ca Domnul să ne aducă din nou veselie și împlinire? Cum poate face El așa ceva în viața umană?

.....
.....
.....

De ce a ajuns viața umană atât de scurtă, conform Bibliei? Care sunt eforturile omenești și realizările de astăzi în această privință? Care este soluția (care sunt soluțiile) lui Dumnezeu în această privință?

.....
.....
.....

Comentează asupra rugăciunii lui Moise din vv. 17. Cum poate Dumnezeu să întărească lucrarea mâinilor noastre? Ce înseamnă acest lucru?

.....
.....
.....
.....

17 sept., Psa 91-92, Paza Domnului ne face optimiști, 91:14-15, 92:9-10

PSALMUL 91

Psalmul 91 este un psalm al ocrotirii divine, al protecției. El are destul de mult în comun cu psalmul 34 și psalmul 46, mai ales îndemnul să ne încredem în Domnul. Nu este greu să recunoaștem că dorim cu toți această protecție atunci când suntem confrunțați cu încercări, boli, cu ispite, cu confruntări nedorite. În asemenea experiențe, psalmul 91 devine un adevărat imn al încrederii în Dumnezeu. Paza Domnului ne face optimiști. Totuși există și câteva condiții importante pentru această protecție.

Proclamarea ocrotirii divine, mărturia personală (1-4)

Proclamarea ocrotirii divine începe cu o temă din psalmul 90, al lui Moise, anume locuirea în prezența Domnului. „Tu ai fost locul nostru de adăpost, din generație în generație” zice 90:1, iar psalmul 91:1 afirmă ceva foarte asemănător: „1. Cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui atotputernic, 2. zice despre Domnul: El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeuul meu în care mă încred!”. Ideea se repetă și mai precis în v. 9: „Pentru că zici: Domnul este locul meu de adăpost! și faci din Cel Preaînalt turnul tău de scăpare”...

Cine stă într-o relație de prietenie cu Dumnezeu, de locuire în prezența lui, așa cum soția stă cu soțul ei, sau slujitorul cu regele său, acela se va bucura de paza Domnului. Pentru noi, această relație este de credință prin Hristos, de ascultare de legământul lui Hristos, prin care avem pace cu Dumnezeu și devenim copiii Săi, parte din familia Sa.

Dumnezeu este gata să vegheze și să ne pună sub paza Sa în ce privește ispitele (lațul vânătorului), în cazul bolilor și a defăimării (de obicei asta se înțelege aici prin ciumă și pustiirile ei). Grija lui este ca grija unei mame (a unei păsări care își acoperă puii cu aripile) sau a unui suveran, care ne împrumută scutul și pavăza sa, cu credincioșie, în cadrul alianței cu El (așa cum, să spunem, o alianță militară ca NATO promite să intervină în ajutorul oricărui partener al alianței, în caz de nevoie). Proclamarea ocrotirii divine începe cu proclamarea nevoiei de a fi așezat în spațiul unei relații bune, de credință în Dumnezeu.

Încrederea în protecția divină și problema ispitirii Domnului (5-13)

Ocrotirea divină se extinde și în lumea necunoscută a atacurilor demonice ori a comploturilor viclene, acoperite de prefăcătorie și de miniciună. Există pericole vizibile ca săgeata din timpul zilei și pericole

neprevăzute, invizibile, neremarcate, ca groaza din timpul nopții (5). Există molime și ciumă în întuneric (aici comentatorii cred că este vorba de duhuri necurate) și molime care atacă la lumina zilei (corupție, răutate, amenințări, vs. 6). O dată, la sfârșitul unei predici într-o biserică, cineva s-a rugat cu mulțumire Domnului și a spus ceva interesant, Doamne, binecuvântează-l pe fratele X. și te rugăm, păzește-l tu, de lucrurile de care nu se poate păzi singur. Cred că a fost o rugăciune interesantă și foarte practică. Poate ți s-a întâmplat ca, uneori, ca familie, să treci prin încercări sau suferințe, și să înțelegi după aceea că, de fapt, tocmai ați fost feriți de ce era, cu adevărat, cel mai rău. Domnul ne ocrotește cu paza sa providențială, la „milimetru”.

Promisiunea pazei Domnului continuă în psalmul 91 cu declarații celebre, care s-au transformat în adevărate saluturi sau motto-uri de viață pentru cei credincioși: „o mie să cadă alături de tine și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia” (7).

Sunt acestea doar declarații poetice, sau sunt realități pe deplin experimentabile? Desigur, dacă dorim să contextualizăm în cazul unor epidemii sau pandemii, cum este Covid-19, versetele rămân valabile, dar nu exclud responsabilitatea noastră de a acționa preventiv și de a asculta atenționările medicale. Să nu uităm că versetele 91:11-12, au fost folosite de Satana în mod amăgitor, spre ispitirea lui Hristos: „Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale; și ei te vor duce pe mâini, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră”. Dorința Diavolului a fost să îl facă pe Isus să se arunce de pe streșina Templului și să vadă dacă Domnul îl va izbăvi, prin îngerii Săi (Matei 4:5-7, Luca 4:9-12). Chiar dacă a părut să fie o invitație la curaj și mărturie, a fost, de fapt, un mod de a-l ispiti pe Dumnezeu să intervină și să dovedească tuturor că poate face minuni și că își ține cuvântul.

Al doilea verset din psalmul 91 prin care suntem sfătuiți să fim atenți este 91:13, „Vei păși peste lei și peste năpârci și vei călca peste pui de lei și peste șerpi”. El re apare în cuvintele lui Isus din Luca 10:19, în cadrul trimiterii celor 70 de ucenici în grupe de câte doi „Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpzii și peste toată puterea vrăjmașului și nimic nu vă va putea vătăma”, precum și în trimiterea finală a ucenicilor la predicarea evangheliei, după înviere, în Marcu 16:17-18, „Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; 18. vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” În Luca 10:19, ese mai degrabă vorba despre spiritele demonice care le stau împotriva, iar în legătură cu Marcu 16, știm din partea misionarilor că promisiunea este pe deplin adevărată și că adesea, au fost păziți de Dumnezeu în mijlocul predicării evangheliei. Totuși, există grupări

creștine, care aduc în închinarea lor elemente de demonstrație cum sunt manipularea șerpilor, de exemplu, ca să demonstreze că au aceste puteri. Dar ei nu se află deloc în misiune... Trebuie să ne ferim de scoaterea din context a promisiunilor Domnului și de forțarea lor. Apostolul Pavel era în misiune în Malta, și Domnul a făcut ca vipera din vreascuri să nu îl muște (Fapte 28:1-6). Nici unul din versete nu este dat ca să fie motiv de bravură sau de ispitire a lui Dumnezeu, ca să vedem cum își ține sau nu promisiunile.

Mărturia Domnului despre ocrotirea divină (14-16)

Psalmul 91 se încheie cu declarația pe care însuși Dumnezeu o face, că îi va păzi pe cei ce îl iubesc și doresc să îl cunoască. Dumnezeu răspunde la rugăciuni. Deși Dumnezeu a dat pedeapsa morții, pentru păcatul lui Adam și cele ale noastre, tot El este cel care poate da iertare și mântuire, viață lungă și izbăvire, înviere, în ziua revenirii Mântuitorului și întreaga veșnicie celor scriși în Cartea vieții. El este izbăvitorul nostru.

PSALMUL 92

Psalmul 92 reprezintă o invitație la închinare plină de bucurie, pentru că Domnul este măreț și merită toată lauda și închinarea. Așa cum ne spune titlul, acest psalm a fost cântat de Sabat. Pentru orice creștin însă el rămâne un îndemn al bucurie cu ocazia închinării în fiecare adunare a credincioșilor.

Măreția lucrărilor Domnului (1-5)

În introducerea din 1-3, suntem chemați să îl lăudăm pe Domnul cu bucurie, și ziua și noapte, și cu vocea și cu instrumentele. În Templul de la Ierusalim, David și Solomon au încurajat o închinare în care măiestria cântatului la instrumente avea un loc deosebit.

Să ne bucurăm de lucrările marile ale Domnului, de creație, de viață. Să ne bucurăm de gândurile și planurile lui Dumnezeu descoperite în istoria mântuirii, în Evanghelie, în întreaga Scriptură. Chiar dacă nu le înțelegem pe toate, pe deplin, putem să ne bucurăm pe deplin că El conduce înțelept și puternic întreaga lume.

Evitarea răzvrătirii celor răi (6-9)

Oamenii lipsiți de înțelepciune sau împotriviți lui Dumnezeu (numiți „nebuni” în v.6) nu știu să se bucure de Dumnezeu și să îl laude. Ei pot avea parte de prosperitate, se bucură de averile lor, dar nu aceste lucruri sunt demne de laudă (7). Ele sunt doar averi care pier. Singurul care va fi înălțat în veșnicie este Domnul (8). El va aduce pedeapsa peste cei ce practică răutatea (9). Și acesta este un motiv de laudă.

Refacerea spirituală și un entuziasm nou (10-15)

Psalmul se încheie cu o recapitulare, în contrast, a binecuvântărilor Domnului pentru cei credincioși. Ei primesc o dorință proaspătă de viață (10). Ei vor vedea cum cei răi își primesc răsplata cuvenită (11). Cei credincioși vor crește frumos, ca cedrii din Liban, ca finicii proaspăt înverziți (12-13). Ei nu vor fi doar plini de viață și de speranță, ci vor fi chiar plini de roade (14-15). Viața nu se trăiește doar pentru ea însăși, sau pentru noi înșine. Noi de bucurăm de prezența Domnului și aducem roade care să îl bucure pe El, precum și pe semenii noștri. În Dumnezeu toate sunt drepte și curate (15).

APLICAȚII:

Putem să ne salutăm unii pe alții cu Psalmul 91? Știi vreun poem sau un imn creștin care are idei inspirate din acest psalm?

.....
.....
.....
.....

Care este diferența între a te încrede în promisiunile Domnului și în a-l ispiti pe Domnul cu promisiunile lui?

.....
.....
.....
.....

Enumeră câteva motive din psalmul 92, pentru care îl poți lăuda pe Domnul din toată inima.

.....
.....
.....
.....

Ce loc are bucuria și ce loc au instrumentele în închinarea din grupul sau biserica voastră?

.....
.....
.....
.....